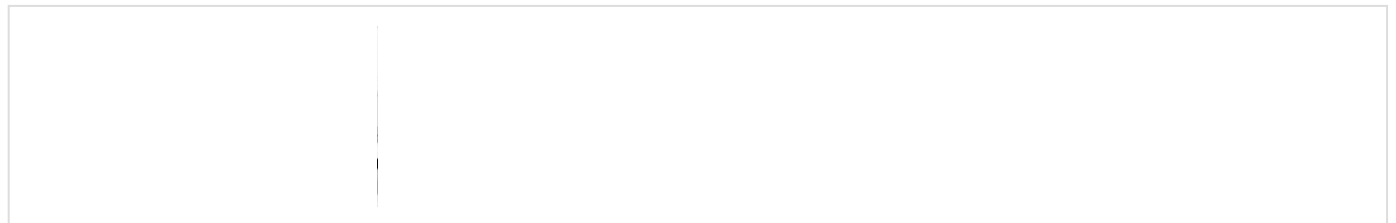

Leonie Walta© Leonie Walta

Ze is civiel ingenieur, bouwt haar eigen viool, was wedstrijdroeier, schrijft en ze promoveerde op intelligente auto's. Leonie Walta heeft een opmerkelijke combinatie van kennis en interesses die tot bijzondere verhalen leidt. Vijftig exemplaren daarvan zijn onlangs gebundeld in het boek Verkeersverhalen en stationsgedachten. Ze deelt daarin haar belevenissen tijdens het reizen. "Er is zoveel dat onderweg zijn interessant maakt."

"Bij verkeer en vervoer gaat het al gauw over hoe snel, goedkoop en veilig je van A naar B kunt reizen, maar dat vind ik ondanks mijn achtergrond in de verkeerswetenschap eigenlijk niet zo boeiend", vertelt Walta. "Ik leg veel liever de focus op karakteristieke details van vervoermiddelen en infrastructuur en de beleving van het onderweg zijn."

Serie blogs

Door haar fascinatie voor verkeer, vervoer en aanleg voor bètavakken, koos de 47-jarige Walta voor een studie civiele techniek en werkte ze vier jaar bij een ingenieursbureau in de spoorwereld. Daarna haalde ze een master civiele techniek aan de Universiteit Twente, met verkeer als afstudeerrichting. In 2011 promoveerde ze aan de Technische Universiteit Delft op het gebied van intelligente auto's.

Ze begon met schrijven aan het einde van haar promotieonderzoek, omdat ze merkte dat er zoveel interessante dingen waren om over te vertellen. "Voor mijn afscheidspresentatie aan de universiteit dacht ik na

over hoe ik verzeild was geraakt in de wereld van verkeer en infrastructuur en wat ik er toch zo leuk aan vond. Er valt zo ontzettend veel te beleven aan het onderweg zijn en het naar dingen kijken. Wat je allemaal op stations ziet, hoe anders de wereld eruit ziet vanuit de bus. Maar dat was nou net niet dat waar ik tot dan toe in mijn carrière mee bezig was geweest.”

Het was de aanzet voor een serie blogs, die de basis hebben gevormd voor het boek *Verkeersverhalen en Stationsgedachten*.

Verkeers verhalen **en** stations gedachten

Leonie Walta

In het boek zijn vijftig verhalen gebundeld.

Auto minst interessant

Van namen van metrostations tot het fenomeen olifantenpaadjes en van de schoonheid van een ingewikkelde rotonde tot de uiteenlopende mores rondom zebrapaden. Wisselende onderwerpen die allemaal betrekking hebben op mobiliteit en infrastructuur. Walta zegt hierover: "Opvallend genoeg gaan weinig verhalen in het boek over de auto. Ik heb ervaren dat ik de auto eigenlijk het minst interessante vervoermiddel vind in de reisbeleving. Typisch, want mensen prijzen altijd maar die zelfstandigheid die je hebt met autorijden, maar in de auto heb je minder de kans om om je heen te kijken en echt te 'beleven'."

"Fietsen is veel meer een belevingsactiviteit", vervolgt ze. "En ook in het OV maak je veel meer mee dan in de auto. Ik zag laatst een filmpje terug dat ik uit een bus gemaakt heb, terwijl ik langs een file reed. In een bus zit je veel hoger, dus je ziet veel meer en je kijkt in feite neer op de auto's. Uit onderzoek blijkt dat mensen de bus helemaal niet zo hoog waarderen, maar dat zie ik anders. Ook in een onbekende stad: je gaat in een bus zitten en die leidt je langs plekken waar je zelf nooit aan had gedacht."

De Amazing Stroopwafels

Walta illustreert haar verhalen met fotomateriaal en toepasselijke songteksten, al dan niet bewerkt. Niet zo gek, met twee musici als ouders en een met de paplepel ingegoten liefde voor muziek. Zo verwoordt een bewerking van de tekst van de Oude Maasweg van de Amazing Stroopwafels haar gevoel tijdens een fietstocht in Schotland.

"Ik denk altijd, onderweg zijn is ook tijd van je leven. Die tijd kan leuk of interessant zijn. Of misschien ook wel helemaal niet leuk. Als je als sardientjes in de metro gepropt zit vind je dit waarschijnlijk niet per se leuk, maar het is ook niet iets om aan voorbij te gaan. Er valt gewoon ontzettend veel in mee te maken en in te zien. Ik vind het echt zonde om daar niet bij stil te staan."

Ogen en oren openhouden

Walta hoopt verkeerskundigen en civiel ingenieurs met haar verhalen aan te moedigen ook anders naar hun werk te kijken. "Het werk dat je doet heeft niet alleen betekenis doordat je mensen faciliteert in hun mobiliteit, maar ook doordat er dingen bij komen kijken die het leven interessanter maken of die iets met mensen doen."

Richting de 'gewone lezer' wil Walta vooral zeggen: "Kijk om je heen als je onderweg bent. Hou je ogen en oren open voor alles wat er te zien en te horen is. Er is zoveel dat onderweg zijn interessant maakt."

Verkeersverhalen en Stationsgedachten is het tweede boek van Leonie Walta. In 2019 verscheen al *Een temperamentvolle kameraad*, over het muziekinstrument hobo. "Er zijn al gesprekken over een volgend boek, maar dat gaat dan weer over een roeier en zijn boot. Als ik dat heb gedaan, heb ik een boek over muziek, over verkeer en over sport. Dan is de cirkel weer rond."

Nieuwsgierig naar de verhalen van Leonie Walta? Het boek is [hier](#) te koop.

Onderwerpen: [onderweg](#), [schrijver](#), [Verhalen](#), [Verkeer](#), [verkeerskunde](#)

Auteur: Marloes Kanselaar

Marloes Kanselaar is vaste redacteur voor VerkeersNet en werkt nauw samen met de redacteurs van OVPro.nl en TaxiPro.nl. Na een studie Journalistiek werkte ze voor het AD/Rotterdams Dagblad en deed ze commerciële schrijffervaring op bij webwinkel Coolblue. Een Rotterdamse in hart en nieren, die de lezer van VerkeersNet graag op de hoogte houdt van alle ontwikkelingen in de verkeers-en mobiliteitswereld.

Meer nieuws

Gericht rijadvies voor automobilisten verbetert doorstroming

Boek vol praktijkvoorbeelden Shared Space moet vooral inspireren

Amsterdamse proef buurthubs bevalt: 16 hubs erbij